

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge. Adress: Turåkra, "Kråksmåla."
 Socken: Ålgård! Berättat av: Johanna Erlandsdotter m.f.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1800. i Ålgårdssocken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen berör de dagliga måltiderna, maten och måltidsrader, såväl i vardagslivet, som vid festliga tillfällen från 1820-talet.

samt diverse
svärande sam-
fund och
handel, och
marknads
och knalle-
handel.

Vol: 1.

Lidori: 1. — 25.

Särkilt G. Blad teckningar.

Obs! I denna Vol: medverka förutom mor-
mor även min fader och farbror Nils
med hustru, men mormor får stå, som
Frågoberättelse.

1.)
När jag tänker på sägner rörande måltider, maten och måltidsveder, såsom det berättats om från tiden omkring 1820. till tiden för nuvarande ransomeri, så är skillnaden väldigt stor. Någon som läser denna uppteckning förde tänka som så, "Ja, men det ligger en tidrymd av 120 år emellan." Med givet. Men de senaste gångna åren, sen 1918. ha va oerhört ökat anspråken inom alla samhällslager i våra orter. Själv har jag före nu rådande kristid under de senaste gångna 22. åren varit med på åttiofem kalas i våra orter t.ex. födelsedagsfester hos rika bönder. Vilket överflöd av mat och dryck. det kan knappast beskrivas plussat stora spritmissbruket. Fattiga har och haft goda förfjänster, och hava så långt möjligt

2.)

ACC. N:R. M. 7058:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

stätt i deras förmåga sökt efterapa
de rike i Stockholm, samt smält. Under ti-
den 1922.-1928. jag reste, som ambassadör
för manufaktur-fabrikat "Klädeskam-
panien", Göteborg. så såg jag i Stockholm
hinkarna vid hemmen i våra indu-
striella anläggningar, saker, samt vitt-
nade om ett berömt slöteri. Jag tänk-
te då många gånger. "Skall svenska
folket duka under för något, så blir
det i första hand för Välmågan." Duka
under för välmågan; tyvärr! Jag har le-
vat länge nog för att se och inse att miss-
bruket av välmåga leder till nergradering
och försvagning av ett lands folk. Lättare,
lättare, missnöje med allt blir följden och
så sist, men värst det kallas alla Högmo-
det, samt alltid efterföljes av fallet. Nu bring-

3.)

ACC. N:R. M. 7058 : 3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

as vi alla att "Taga skeden i den vackra
händen." Likavinst som "Arbetsamhet
befordrar hälsa och välskänslighet" lika-
vinst ästa skammet överdriven välmä-
ga motsattseu ansider. Detta förskod
redan på sin tid Gudsmannen Paulus
då han bad till Försynens Herre, "Fattigdom
och rikedom gif mig icke, men lär mig
av min avskilda del på min spisming"
Detta veta vi alla måtte vi ärligt hand-
la därefter! — I gammal tid värder-
des maten mycket högre. Jag ånkar
inte att den betaltes öfverligt (hvisför-
stå mig ej!) utan man var mycket mera
tacksam för Guds gåvor och mera
arbetsamma i hopp om att jorden må-
le bära goda skördar. Ty när värfärbe-
tydde för många fä f. b. m. Svält döden.

4.)

ACC. N:R. M. 7058 : 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Detta berodde till stor del på att vi vid tiden 1890. ej voro så Pass mycket självförsörjande, som vi äro i nutid (under normala förhållanden) Visserligen var folkmängden mindre då, men vi voro nära nog hänvisade till att leva av vad, som Producerades inom landet. Dessutom voro våra behov av nutida förfiningar knappast nämbara bland den jordbrukande befolkningen. De svåra hårdår, varann fäderna talat, uppkam genom missvätt på våra allträckliga åkerbegar här i Småland. De stora mossodlingar, som sedan tillkammit, lägo då under vatten, och lämnade blott lifet dåligt starrpoder. Men hemtas (= Skördas) från dessa sanka frakter goda, kalrika, skördas under givande år.

6.)
som ovan beskrivets, se teckning
N:o 1. Jag kan göra den teckningen där-
för att sådant som jagnt hos far-
bror Nils och han lät mig se en gång
hur det tog sig ut med denna "häng-
och vidgeföra tillhoppa med hästarna.
Inget var det så heller, som det varit i
nutid. Nu har man flera gånger i
veckan fått kowlarar färska till han-
nen. I gammal tid slaktade bönderna slakt.
något färsakt och även får i Oktober. Sefina-
ste köttbitarna efter att saltats förkades
på "Kau och köttkraken" i bakst frångör
den stora öppna spisen, eller och rökt i kök-
et d. s. k. "strängarna" jämte färsakt och förva-
rades till sammaren till "Matsäcksmat" in-
der skördarbetet. Även tillverkades kore,
bladkore och kore av kött och korngrön.

7)
Särskilt goda voro d. n. k. "Pölvorna" = (kotte
fjocka korvar, som tillverkades av fä-
kött och kokade korngryn, som ätos
varma till det feta spädet tillsammans
med bröd och potatis och räknades till
kalasmat varom snare skall talas. —
Svinslakten förigingo kort före jul. Det
styckade fläsket "benskars" ej = bekvädes inett
från benen. Man stack dock håb i de stör-
sta styckena intill benen och instöde "sal-
petet". Sedan saltades det hela med grovt
salt i det stora "svelkaret". Se teckning 109.
Svinkösen = (svinknudet) gjordes ej till fläsk-
sylta. Man kokades helt och rättes ett rätt
äpple i svinet muren och rätt papper i ära-
nen och varb en fin läckerhet på julbo-
det; där det placerades på ett stort kunn-
fat = (matvarad, utida julskinka.) Jag

har blott sett sådant hos Farbror Nils där
gamla seder rådde långt efter sen dam
slukat opp runt om i öfverna. Se teckning
N° 3! Nu svinens bukfläsk tillverkades
rullryllor, som kokades och lades i salt-
lake. En läckerhet vora "Tästerbanden",
länga korvar av fläskköll och korngryn.
Serka korvar hette hos oss vanligen "Stång-
riddare"; enär att dam efter att legat i salt
i 3 dygn togas och hängdes å en smal
stång i paket att torka framför den
stora öppna spiseen. Se teckning N° 4!
Jag minnes väl dessa "Stångriddare" från
mitt hem, men även sådant har nu
upphört. Bänderna sälja sina djur till
slakterierna; och köpa själva av deras
"Gaus", som dam rökt ihop, fast $\frac{2}{3}$ av de-
ras tillverkningar äro odugliga till föda.

9.)

ACC. NR. M. 7058:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Det är så skönt kära du, att slippa några besvär," säger bondflickorna, "Vi kan ju, tänk så dumma dam vara förr, så bra att få köpa det hela på casku-
leribilen uppskrutt." Men tänk vilken förlust, det tänka dam inset på. Men det är, som ett gammalt ortuttryck lyder, "När skamakaren gick från sin Läst och bandedu från yr och slaga, vart dam tillpik båda." — I gammal tid voro dagens måltider 4. "Frukost, Sagvard, middag och måltvards" (kvämmis) Märk nog måltidernas namn. Obs! Men under Otteträsket vankades ett "mellamål" Kvännamål på Lagen kort före dager. för skulle man vara kraftig till att tröska, så skulle man gen vara så full av mat att man kunde dräpa en Lus på hakan, "hette det hos de gamla".

10.)

ACC. N:R. M. 7058 : 10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När man i gammal tid "Trask i Olla." så skulle man säs i lagen renast kl. 2. men innan man gick ut så skulle man ha ett bet för annars kunde man bli gästbränd om man gick ut fastande. Betet kunde bestå av var sin brödbit och en sup att doppa brödet uti. Vanligast var dock en bit bröd och ost och ett halvspor svagdricka, som man satt på murhyllan om kvällen för det inbet skulle frysa. Mättet var överbäckt med någon gammal bak t.ex. "Nädstoken" eller "Morse & Lambets visor" ty sådana låg det på murhyllan. Senna bäckning var för "inte drickat skulle stå å rej." Vid kaffetiden steg kvinnorna upp och började surra vid "späurockarna." Vid kaffetiden värmdes "Klammora" upp resterna

11.)

ACC. N:R. M. 7058:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

av "Nåttuardsmålet" sen föregående dag
afton. Det kunde vara ärtvälling, som
var hämligen fjock, då "förföskades" den.
S. v. s. späddes ut med vatten och några salt-
kork. Sen langades grytan upp på glä-
clerna. När vällingen kokade, så gick
"Matmor" ut på "Fäststeneu" (Förstuga-
bran) och roppe så det ekade; "Manfolk
kam in frösksten ä färdig!" Man sam-
lades kring "mattavla". Någon av barnen,
som var 7-8. år gammalt knäppte händer-
na och läste till maten, om den var opp-
stigna, vilket icke alltid var fallet. De äldre
följde barnets exempel men läste tytt efter.
"Mabbänen var," "J Jesu namn klee bords
vi gå, välrigna Gud den mat vi få! Längst
kille höger vid bordet satt huffadren,
därnäst husmodren, så barnen, va-

12.)

ACC. N.R. M. 7058:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ra dam 7-10. år gamla skulle damsta
vid bordet. Pyannars "Värte man ej nå-
got" hette det. Särnäst i ordningen fräng
och piga (om tjänstefolk eller sågverka-
re förekom). Stavet deltes ut av husmod-
ren och lades på var sin träskallrik lin-
de vuxna, men barnen ficka sin andel
på sin brädskena. Husfadren skar av bräd-
åt sig, huskrua och barnen, sen räckte han
räglimman åt de öriga jämte "Bräkniven"
och såd, "I ä kastarka själva." Maten
äts under tystnad. Ingen bordskonvult-
an. Vile barnungarna prata, så hette det,
"Åh, & låt maten täppa munnen!" Upp-
märksan kunde och gälla vuxna, om
man bröt måltidsreden. Gaffel gagnades
ej i vardagslag, "Se & finga tjänstgöra, som
gaffel, men handsnidda "matknivar" gaff-

ACC. N:R

M. 7058:13.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Vikberg.

Härad:

Släppvidinge.

Adress:

Tjuråkra, Kråksmåla.

Socken:

Ålgöhus, m.f.

Berättat av:

Susanna Eklandsdotter.

Uppteckningsår:

1940.

Född år

1800.

i

Ålgöhus socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rades och prädskedar för "rupans" 13.
maten, någon gång förekom karuske-
dar; men av mestall kunnskedar och "Fälw-
skedar vid fästliga tillfällen. Taltri-
kerna voro i vardagslag av svarval
Bokträ och köptes tillika med afskilli-
ga träfat av "Skälknallar," som for
i bygderuna och sålde sina alker. bon-
den eller och andra yrkesmän lag-
gade mjölkbenkar och grav ur "Gröt-
tröj" och sålde. Även förekom rätt ofta
kärle av lera. — Obs! Efter måltidens
slut reste sig alla, som suttit och bords-
bänen efter maten lästes högt av någon
mindre ärig, t.ex. "För mat och dryck sig

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7058 : 14

Landskap: Småland.
 Härad: Uppvidinge.
 Socken: Ålgö, m.f.
 Uppteckningsår: 1940.

Upptecknat av: Carl Viking
 Adress: Furåkra, "Bråkstuvå".
 Berättat av: Susanna Erlandsdotter,
 Född år 1800 i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

vare lov, o Gud lär oss i tra att hål- (14.
 la dina bud! Präste Fadren, Sonen
 och den Helige Ande, Amen!" Sannos ejmind-
 re åriga, som lärde "till & från maten",
 så hände ofta att husfadren kläp-
 le händerna och hägt sade, "Gud väl-
 signa maten i Jesu namn!" Senna
 vackra sed är nu helt bortlagd hos
 oss; nu går man till bords; äter och
 dricker, som tvinen ur Bråschau till
 hon; och tänker aldrig på vem som är
 givaren av alla goda gåvor. Finnes må-
 gan gamling, som följer den gamla, vackra
 och tillhöriga seden, så händer att man

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7058:15.

Landskap: *Småland.* Upptecknat av: *Carl Viking*
 Härad: *Uppvidinge.* Adress: *Turåkra, Fräksmåla.*
 Socken: *Ålgö, m. f.* Berättat av: *Susanna Eklundsdatter.*
 Uppteckningsår: *1940.* Född år *1800.* i *Ålgö socken.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i bjugg blir smält beled, men den ungdom⁽¹⁵⁾
 som gör sig skyldig till sådant bevisar an-
 bingen en verkad fräckhet eller också bevis
 på bristande förstånd. — Jag återgår till
 maträtterna i vardagslag. Men det kan-
 de hända att man föregående dag
 ättat ättik rågnjölsgröt och mjölk
 till "Nälvard." var det kall gröt kvar
 i "grötsröjet" så kokte "makmora" upp
 ett stöp mjölk och hällde över den
 kalla gröten och så bredde hon en
 duktig smörgås därtill och satte på oss
 och en bakk, men barnen fingo sin
 smörgås placerad på bordet vid sin

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7058:16.

Landskap: Småland, Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, Adress: Furåka, 2^a Kråksmåla,
 Socken: Klghult, m. f. Berättat av: Susanna Erlandsdotter,
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1800, i Klghults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

givna platts. så varb den frukosten re- (16.
 verad. Det kunde hända att "Nåvardsmå-
 let" bestått av kokta fläskben och "Gobba-
 stänja, (= Rotmos.) var familjen stor, så
 kokades av hittills omtalade maträtter
 vanligen en "6-kannegryta." "Så då ska
 räcka de 8 varm opp de ett mål också." Det
 de det. Så sattes grytan över gläderna och
 "Gobbastänjat" värmdes och sen lades opp i
 ett stort prä eller Lerpå, som sattes mitt
 på "Mattavla." Obs! Ingen duk på bordet
 i vardagslag, bordet var fullika annä-
 lat. Till rotmoset fick man var sitt
 fläskben att gnaga på. Till rypant-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7058:17.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge. Adress: Furåkra, Kråksmåla.
 Socken: Ålgö, m. f. Berättat av: Susanna Erlandsdotter.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1800. i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mat fick man stundom en bunke, ^{1 1/2} mjölk, som ställt i bakst på mjölkhyllan en vecka; men först avskummade den mögliga "flöta" (gräddan) med en stor prärked, som stod i "sankabytta" dit "flöta" och hamnade. Någon gång kunde det vankas hanskummad ej var mjölk med lungan. Ofta var det "cubärsmat" till supansmat. Det var en bryggd från krossade cubär. Körben kokades tillsammans med porkad, söt, frukt, liketlingan och avrördes med potatismjöl. Det motsvarade vår tids "Frukthoppa" i viss mån. Var det på körtan, när den

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7058 : 18.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking.
 Härad: Uppvidinge. Adress: Furåka, Kråksmåla.
 Socken: Ålgö, m. f. Berättat av: Hanna Erlund.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1800 i Ålgö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"rökat ihjäl bin," så kunde man få
 lite spikhaning i Embärsmålet, då
 var det gott, det kan jag intyga från
 farbror Nils hem, där gamla seder rå-
 de i mitt minne. Eller och gagnades till
 supansmat till en medelstor familj: ka-
 kops sötskummad mjöl med lärbill t.
 kalustops svagdricka. Var det den kalla
 årstiden, så värmede man blandning-
 en, den hette då "Ölrupa." Vidare då
 kunde hända att man sedan kväll-
 målet föregående afton hade gott om
 kall i skåpet kokad potatis. Så stekte
 å spekpannan en fläskbit åt varje person.

19.)

ACC. N:R. M. 7058 : 19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sen hälldes sötmjölks vid pass ett stopp
i flasket, sen fläskbitarna voro opptaga-
na, så likt salt i mjölken; sen när den
kokade, så avrördes med handrävat kom-
mjöl den kokande mjölken till en tunn göt-
klocklek; anrättningen hette "Mjölkskall".
På sattes stekpannan på bordet. Sen skalade
envar kall potatis; tog potatisslycken och
satte på knivsudden och doppade pota-
tissens vid var sin kant i stekpannan;
likaså med brödet. Man åt varm, som
kall mat ur gemensamma kärl på hy-
gieniska förhållanden tänkte ingen. Mång-
en gång när man slutat äta, så var ej lid
att diska knivar och skedar, var och en
slickade sin sked och kniv och släppte
in dem i "Bordlådan"; ty var och en ha-
de sitt särskilda kännemärke i skuret

20.)

ACC. N.º. M. 7058 : 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i kvinskaft och skedskaft. Nu kan man
fråga, "hur kunde alla räcka till att nå
maten var gemensamt kärl?" Ja, man
måtte "Tänja på armen", som de gamle
uttryckte sig. - Detta något om frukostas
vid 1820-talet. Att äta var gemensamt kärl
förekom under mina yngre pojkar hos
oss. Se teckning n.º 5. Dock märkte vi, att
var bordet mycket stort, så fick man
dela upp maten på 2 kärl, så de spise-
de kunde "Tänja" sig till maten. Om kom-
maren i slätten gagnades oftast till fruk-
ost bredda smörgåsar och där till enklad-
ringar mjölk och svagdricka. Men
vi förträtte med mat och matordning
vid "afkrösket." När tiden led närmare kl.
8 på morgonen, så kom "Matmadren" ut
till lagen och räckte var sin lilla brödske

21.)

ACC. N:R. M. 7058:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

med en bit "glödspekt" isterband" eller och
flottspekt bladkors; samt därtill 1. kalas
enbärsdricka. sen fick man fröska till
kl. halv 12⁰⁰. Så var det "Savarmål." (Obs!
den lilla maten man fick ut på lagen
hette "mellanmål.") "Savarmål" bestod ofta
av kokad potatis i skalet. som server-
rades varm, och därtill "Glödspekt" sill.
Sillen deltes i bitar och lades på en stor
lertallerik; så hölls rösmjöl på sillen
till "Lörpäraddoppa." (Så till potaterna.)
Sen fingo envar sin sillbit på sin trä-
tallerik och sen doppade man potater-
na gemensamt i lertallikens salta mjöl.
Men det kunde hända, att sillen stek-
tes i smör på stekpannan och så
hölls på rösmjöl till rått. Om samma-
ren kunde man klippa gräslök i rått.

22.)

ACC. N:R. M. 7058:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fy det förhöjde svaken; men såsen doppades
ner den på bordet framfatta stekpannan.
Ett annat sätt var att "Steka potatis i ask-
mjölk". Det tillgick så att potatisen ^{frö-}
tades och torrades; sen grav man ner den
i den den stora askhågen i spisen och
glöder ved och eld fick bli ena däröver
tills potatisen var stekta; sen togas den
ur askan och ätos till "glödsteckt" rill eller
"linganmor" som bestod av rillet god grädd-
mjölk och lingon; men detta mor var
brott till att doppa potatisen i.
Obs! Sådan potatis har jag själv ätit myc-
ket i Kolhyttorna i min krafts dagar.
Vid kl. 9 på dagen åt man middag.
Om sommaren förekom då ofta "Ägg-
sluring" och stekt fläsk. "Äggsluring" till-
reddes på samma sätt som fört am-

23.)

ACC. N:R. M. 7058 : 23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kalor "Mjölkadopp;" Men med den phil-
rad att 2-3 ägg vispades in i mjölken.
På vintern när det var ant ant ägg så
kokades ofta till middagen "Kroppka-
kor" av skalad, råriven potatis något
handsiktat kornmjöl och rätt mycket
sänderskuret fläsk i varje kroppskaka an-
darn skulle bli goda. Även jagua-
des till middag om vintern "Ragg-
munkar" av skalad, råriven potatis,
lite röt grädda och lite potatismjöl in-
rördes. Sen lades dem av "smeten" lamma
kakor, stora, som en vanlig postlus-
fallrik på stekpannan och gräddas
nuk efter nuk i smör. Munkar-
na vändes med en bred kniv, så
dem vart gräddade å båda sidor.
Ätts varma till lammmjölk. På samma-

24.)

ACC. N:R. M. 7058:24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ren vid kl. 5. eftermiddagen äts ett likt
mål i slätten; den måltiden hette "Ma-
affan" och bestod av bröd ost och dricka
eller och av rökt fläsk (skinna) och bröd
och mjölk. Såväl under "Offetrösket",
som under "Höslätten" skulle manfol-
ken varje dag ha en präkostsup & en
slersaftsup, & kvinnfolket likaså äro
ville kalla "te gae", såde farbror Nils. Till
"Nälwards" var som redan upptecknats
ofta rågmjölgröt, mjölk, spickesill och
bröd. Men denna aftanmåltid kunde
och bliva utbytt mot korngrysvät-
ling; grynen maldes den tiden på häd-
kvard, som fanns i varje bandgård.
Obs! Kvinnor, som som maler korngrys-
se teckning No 6! Minne ren mind yf-
re pojkar; då sådan malning förekom.

25.)

ACC. NR. M. 7058:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

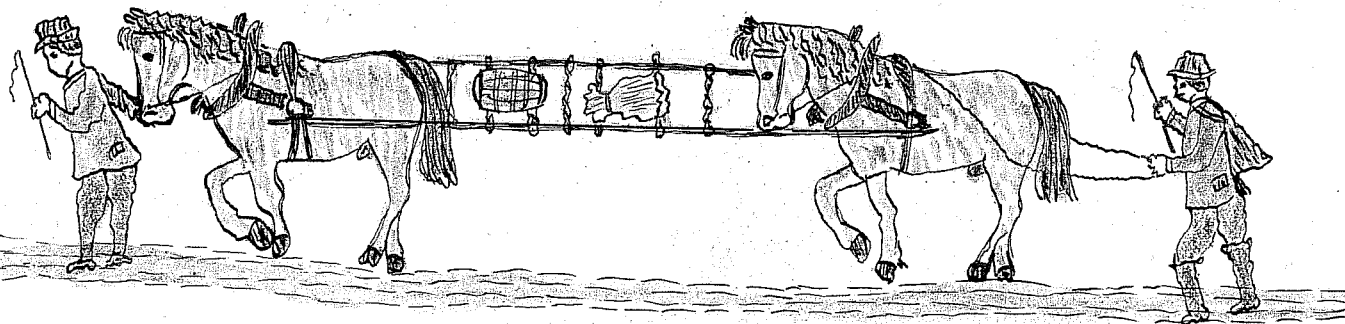
Grynen kokades i litet lindret saltat vat-
ten tillsammans med forkad, skuren röd
frukt. Trukken kunde utslutas, men
vällingen blev inte då så god. Sen
sattes till sömjölk och avrödes med litet
handsikat kornmjöl, som uttrösk i si-
ta mjölk; äts varu till bröd och "gläd-
stek till." Obs! Dessa var de allmänna
maträtterna i mycket gammal tid i var-
dagslag i våra bondgårdar. Givetvis fö-
rekom åtskilliga flera; men det bleve här
när omöjligt att uppteckna alla. Kaffe
förekom ej, men var något känt i våra
orter vid tiden 1820. (Till föregående mat-
rätter bör spindras att på samman
spela de Fisker från våra insjöar som
roll för rik, som fattig, ty alla unga
opåttat fiska. — Fort! i Vol. 2.

ACC. N:R *M. 7058 : 26*

Landskap: *Småland.* Upptecknat av: *Carl Vikberg*
 Härad: *Uppvidinge, m. f.* Adress: *Furåkra, "Kråksmåla."*
 Socken: *Helghult, m. f.* Berättat av: *Ö. Semansterer af Nils Jansson*
 Uppteckningsår: *1940.* Född år *1811.* i *Helghults socken.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

*N:o 1. På förslade bränderna sin fjärr till skän samt till och
 salt från skän till hemmen. Före och vid tiden 1820. Obs!
 Får ej förväxlas med "Klämjedel och Klämjelörddor, samt
 var helt annorlunda.*

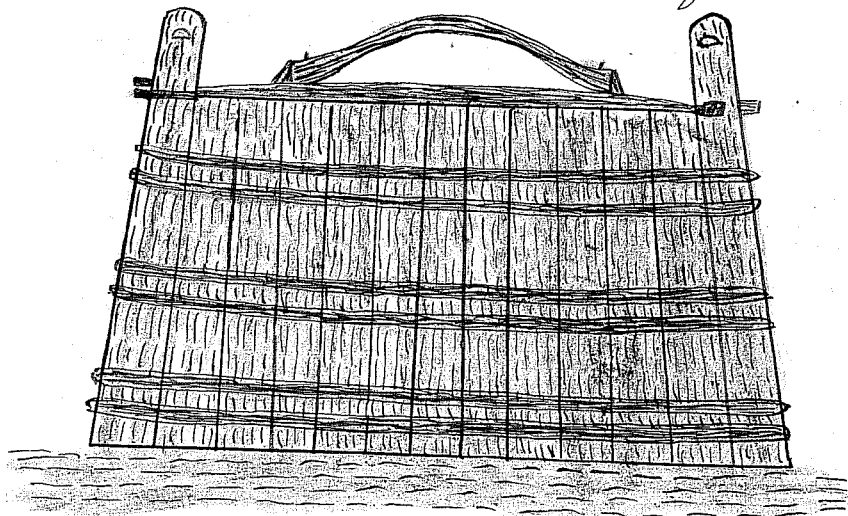
ACC. N:R

M. 7058:27

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
Härad: Uppvidinge. Adress: Furåkra, Prästväla.
Socken: Älgshult. Berättat av: Nils Jansson.
Uppteckningsår: 1940. Född år 1811. i Älgshults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 2. Gammaltida "saltkar" för Fläsk. Randen av
kluvena grangrenar från väldiga träd. Yell så-
dant kan gick att saltat fläsket efter ett rivning på 24.
Lispund. Motivet från förbror Nils hem. Karot
finnes ännu.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R 167058:28

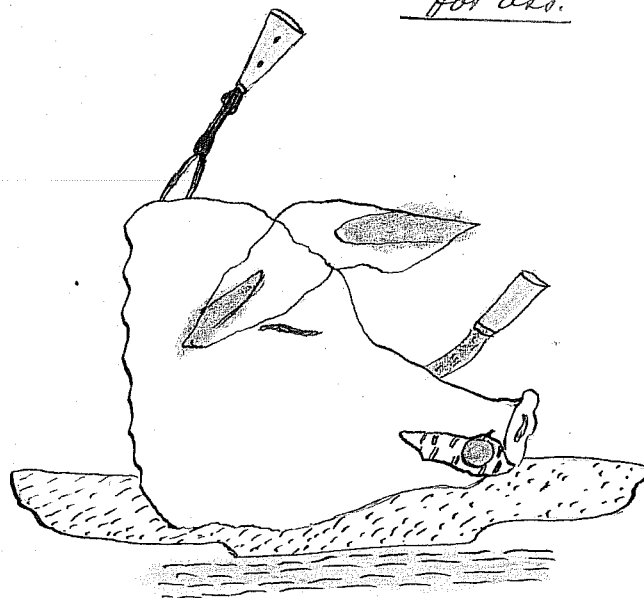
Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge. Adress: Furåkra² Kråksmåla.
 Socken: Ålgheult. Berättat av: Nils och mormor.
 Uppteckningsår: 1940. Föddaår 1800-1811: Ålgheultsocknen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 3. "Svinahösen" på Farbro Nils Juelbörde.

Jag har sett detta blott hos farbror,
Men 1820-talet var det så i alla bandtern

Hos oss.

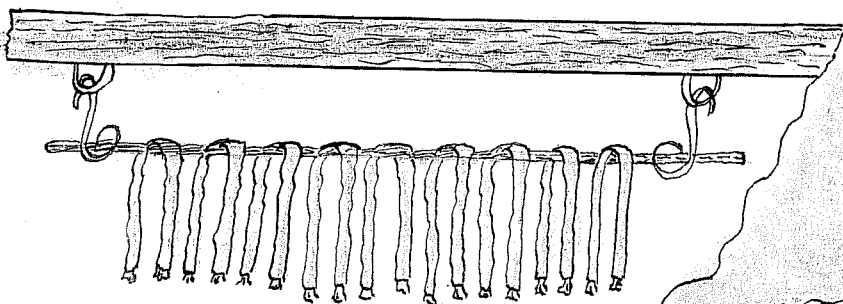

Skriv endast på denna sida!

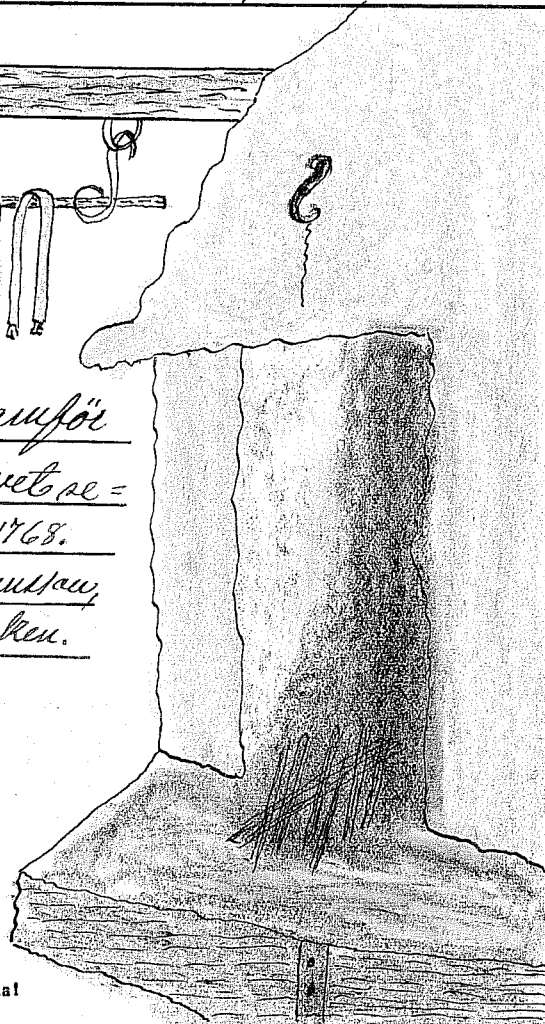
ACC. N:R M. 7058:29

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, Kråksmåla.
 Socken: Hghult, m. f. Berättat av: Susanna Erlausdotter, m. f.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1800. i Hghultssocken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

nr 4. "Stångpiddare" i torkoframför
den stora, öppna spisen. Motivets se-
nast från den för l. är sen ritad 1768.
byggda mansgården hos Lantbr. V. Svensson,
Kivramåla, Kråksmålasocken.

ACC. N:R 7058:30

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge. Adress: Furåkra, "Krafsmåla."
 Socken: Ålgö, m. p. Berättat av: Susanna Erlandsdotter
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1840. i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 5. Familjen vid bordet en söndagsdag i vardagslag.
Minnesteckning för 55 år sen.

N. 7058:31.

N° 6. Flicka maler och ricktar korngrynn genom "Gryn-
sällan," som ligger på kvarnstolen vid x. Måste malas och ricktas
3. gånger. 55. årgammal minnesteckning.

